

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19687-08-21 עמר נ' דאלי פיצה בע"מ

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת קרן מרגולין-פלדמן

דאלי פיצה בע"מ

המבקשת/הנתבעת

נגד

דניאל עמר

המשיב/הנתבע

החלטה

- 1 לפניי בקשה לביטול פס"ד שניתן כאן בהעדר התייצבות והגנה מטעם הנתבעת ביום 7.2.22, ובקשה
2 להארכת המועד להגשת הבקשה עד למועד הגשתה בפועל.
3
4 המבקשת טוענת כי פסה"ד ניתן כאן על יסוד אישור מסירה מזויף ממנו עלה לכאורה כי קיבלה
5 לידיה את כתב התביעה וההזמנה לדין, אלא שבפועל נודע לה על אודות ההליך המתנהל כאן רק
6 ביום 9.6.22 עם מציאת מכתב דרישה זרוק על הרצפה בכניסה לבית העסק שהיא מנהלת בשד'
7 המגינים 53 בחיפה.
8 לגופו של עניין טענה הנתבעת כי בפיה טענות המצדיקות בכל מקרה ביטולו של פסה"ד, שכן
9 לשיטתה לא שלטה ברשימת התפוצה אליה נשלחו מסרונים פרסומת, ובניהם המסרונים שהועברו
10 אל התובע, ועל כן אין לחייבה בחיובים נשוא התביעה ויש להפנות את הדרישה לחברת הפרסום
11 שבה נעזרה.
12
13 התובע התנגד לבקשה וטען כי הנתבעת קיבלה כדין את ההזמנה לדיון ואת כתב התביעה בשני
14 אופנים – הן מידי שליח של דואר ישראל (בעקבות משלוח של מזכירות ביהמ"ש) והן מידי שליח
15 מטעמו, שביצע מסירה אישית. לאור אמצעי המשלוח מבקש התובע לקבוע כי פסה"ד ניתן כאן כדין.
16
17 עוד טען המשיב כי ממילא הוגשה הבקשה באיחור ולאחר שפסה"ד הפך לחלוט, וזאת לאור העובדה
18 שאף פרוטוקול הדיון (ופסה"ד שבו) הומצאו לנתבעת באותם שני אופנים, וטענת הנתבעת לענין זיוף
19 אישור המסירה נותרה בנסיבות אלו סתומה, שכן לא הובהר בה לאיזה מבין כל אישורי המסירה
20 מכוונת הנתבעת את דבריה הכלליים.
21
22 לשיטתו, הסתמך על פסה"ד שלא בוטל, ונטל הלוואה בהסתמכו על התקבול הצפוי כך שצפוי לו
23 נזק של ממש מביטול פסה"ד, אם יבוטל בשלב זה.
24

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19687-08-21 עמר נ' דאלי פיצה בע"מ

1 לגופו של עניין טוען המשיב כי דין הבקשה להידחות בין משום שלא היה מקום להעלות את טענות
2 ההגנה טרם שמצא ביהמ"ש לנכון לפתוח את דלתו לפני המבקשת ולהאריך את המועד להגשת
3 הבקשה, ובין בשל העובדה שטענות המבקשת, אף לו היה בהן ממש, אינן מקימות לה הגנה לפי
4 לשון סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת**), היא
5 מקור הסמכות למתן פסה"ד נשוא הבקשה, והגדרת "המפרסם" הכלולה שם.

6

7 **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי לנכון לדחות את הבקשה ואבהיר –**

8 1. אכן, כטענת התובע, בתיק מספר אישורי מסירה המעידים על המצאת מסמכים לידי
9 הנתבעת. הנתבעת לא הבהירה לאיזה מאישורי המסירה כיוונה את טענותיה בסוגיית
10 הזיוף, ואולם מהקשר הדברים אניח כי התכוונה לאישור כלשהו המעיד על המצאת כתב
11 התביעה והזמנה לדין (עם זימון לדיון) עובר למתן פסה"ד.

12 2. אישור המסירה המעיד על המצאת העתק מפרוטוקול הדיון לידי הנתבעת מעיד לכאורה
13 על כך שמסירה זו בוצעה כבר ביום 15.2.22 על ידי נציג דואר ישראל (הנהנה מחזקת
14 התקינות) בשד' המגינים 53 בחיפה, קרי במען הנתבעת על פי הצהרתה. מסירה זו בוצעה
15 אם כן כשבוע לאחר מתן פסה"ד כאן, ואף על פי כן הוגשה הבקשה שלפניי רק ביום 13.6.22,
16 בחלוף כ- 4 חודשים. בהעדר הסבר בנוגע למסירה זו ולסיבה בגינה יש לראות גם בה
17 כ"מסירה מזויפת" על אף חזקת התקינות והמען – אני קובעת כי יש לראות את הנתבעת
18 כמי שקיבלה לידיה את פסה"ד במועד הנקוב, ובהתאמה כמי שהגישה את בקשתה באיחור
19 ללא הצדקה. ואבהיר - המבקשת אמנם ביקשה להאריך לה את המועד להגשת בקשתה,
20 על פי כותרת הבקשה, אך לא נימקה את טיעוניה בעניין זה כלל, ואף לא מסרה כל
21 התייחסות לאישור מסירה זה.

22 3. דומה אם כן כי הבקשה הוגשה באיחור ללא טעם מניח את הדעת ודי בכך כדי להצדיק את
23 דחייתה ככלל, ובנסיבות שבהן הסתמך התובע על פסה"ד בפרט.

24 4. למען הזהירות אדון ביתר טעמי הבקשה. הנתבעת טענה כי אישור המסירה המעיד על
25 המצאת כתב התביעה לידיה מזויף כאמור, וכי בהתאמה דין פסה"ד להתבטל מחובת
26 הצדק. יחד עם זאת התובע הציג לפניי אישור מסירה המעיד על המצאת כתב התביעה
27 והזמנה לדין במסירה אישית, וזאת בנוסף לאישור המסירה הסרוק בתיק, המעיד על ביצוע
28 ההמצאה של כתב התביעה וההזמנה לדין באמצעות שליח של דואר ישראל, במען הנתבעת
29 המפורט מעלה. הנתבעת לא הבהירה בבקשתה לאיזה מאישורי המסירה מתייחסת
30 בקשתה ולמעשה דומה כי טענותיה מכוונות אל אישור המסירה עליו הסתמך ביהמ"ש
31 במתן פסה"ד – הוא האישור הסרוק במערכת. כאמור מדובר באישור (נוסף) שנערך בידי
32 שליח של דואר ישראל, הנהנה אף הוא מחזקת תקינות המעשה, ואשר על פיו בוצעה
33 המסירה במען הנתבעת הנקוב בבקשתה.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19687-08-21 עמר נ' דאלי פיצה בע"מ

5. נראה אם כן כי בוצעה מסירה כדין (בין באמצעות פקיד הדואר ובין בידי שליח מטעם התובע), והכל למעלה מ- 30 ימים לפני מועד הדיון כאן וטרם שניתן פסה"ד. על כן אני קובעת כי פסה"ד ניתן כאן בדין.
6. אולם בכך לא די – הנתבעת העלתה את נימוקיה הגנתה לגופו של עניין ועל כן אוסיף ואבהיר כי אף לו נפלה שגגה מלפני הנתבעת כאשר לא התגוננה במועד כנגד התביעה ובשל שגגה לא הופיעה במועד הדיון (טענות שכל לא עלו מפיה), הרי שממילא אין בפיה כל טענת הגנה של ממש המצדיקה פתיחת שערי ביהמ"ש לפניה, וזאת אף בדיון בבקשה לפי שיקול הדעת המסור לביהמ"ש בעניין זה.
7. זאת, כאשר טענת ההגנה של הנתבעת כנגד חיובה בתשלום פיצוי לפי סעיף 30א לחוק התקשורת מתבססת על הטענה כי חברת פרסום שהעסיקה היא שערכה את רשימת התפוצה בה נכלל התובע והיא שעולה כלפיו במשלוח הודעות פרסומת ללא הסכמה מראש. יובהר כי הנתבעת טוענת כי לא שלטה ברשימה ובדיוור, אך דומה כי אינה מכחישה באופן מפורש כי אמנם נשלחו הודעות פרסומת בנוסח שצורף לכתב התביעה ללא הסכמה מראש.
8. אזכיר כי מדובר ב- 20 הודעות מהן 18 הודעות בהפרשים של ימים בודדים האחת מן השנייה, כולן ללא המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה, חלקן נושאות מפורשות את שמה של הנתבעת וחלקן מכילות קישור לאתר הנושא את שמה של הנתבעת. כל ההודעות מכילות בנוסף קישורים זהים ובכולן נטען להטבות אצל הנתבעת במסגרת השירותים שמעניקה הנתבעת (מכירת פיצות).
9. דומה, כי לאו טענת הגנה בפי הנתבעת, וזאת בהתאם להגדרת המונח "מפרסם" המצויה בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת הקובעת: **"מפרסם" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה;** " הקובע למעשה אחריות ישירה של הנתבעת ביחס להודעות שנשלחו אל התובע על ידי המפרסם (ר' בעניין זה רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד עמית זילברג (נבו 14.06.2016) וכן רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD (נבו 09.02.2021)).
- מכל האמור, משטענת ההגנה שבפי המבקשת לאו טענת הגנה היא, טענותיה לעניין זיוף אישור המסירה נותרו עלומות, כלליות ובלתי מפורטות (ואפילו מלבי לפרש לאיזה אישור מיוחסות הטענות) וכאשר הבקשה הוגשה באיחור ללא הצדקה מניחה את הדעת – אני דוחה את הבקשה.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19687-08-21 עמר נ' דאלי פיצה בע"מ

1 המבקשת תשא בהוצאות המשיב בגין בקשה זו בסך של 500 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה
2 וריבית מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

3

4

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

5

6

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

7

קרן מרגולין-פלדמן, שופטת

8

9

